

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Pe pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr

V administraciji prejeman, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnine in oznanila (insertate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah h. št. 2. I. 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/8. uri popoldne.

Štev. 81.

V Ljubljani, v ponedeljek 10. aprila 1893.

Letnik XXI.

Romarjem na pot!

Danes so se zbrali z vsega Slovenskega verni romarji; vlak že drči z njimi proti večnemu mestu. Tisoč prošnja so jim izročali na pot, tisoč želja pošiljamo za njimi. K očetu gredo poziviti si zavest svojega namena, obnoviti si krščansko prepričanje, da je zemlje rod jedin, jednojen samo v Kristusu in Njegovem namestniku. Ko jim zaleskeče križ s kupole sv. Petra, kažoč jim kvišku v nebesa in ko si preberó veketrjne besede: „Et portae inferi non praevalent“, tedaj se jim omili srce, kakor detetu ko se nasloni na materine prsi in največjim ponosom se bodo spomnili svojega dostojanstva, da so sv. cerkve otroci, da spadajo mej družino Petrovega naslednika.

Bog daj, da si najživeje vtvrde katoliško zavest in da jo razširjajo po vsej naši domovini, ko se vrnejo. Na grobu sv. Cirila, duševnega preroditelja našega, naj se pa spominjajo, da so čistega, zdravega slovenskega rodú sinovi. Ciril je romal pred njimi h krščanstva očetu; v večnem Rimu je zatisnil svoje oči in tam počiva sedaj njegovo truplo. Ljubezen do naroda slovanskega ga je gnala z očetnih obalij v daljno zemljo, ljubezen do papeža mu je kazala pot v Rim in ondu izbrala grob; ta čista, junaška ljubezen Slovanstva, katero proslavlja Sloven, katere neizbrisni sadovi ostanejo do konca sveta in ta ljubezen do Kristovega naslednika, katero povečuje cerkev, je imela jedno korenino v ljubezni do Boga. Da bi temeljilo domoljubje vedno v tem temelju, bi ne bilo — preprirov; da bi z domoljubjem vse Slovanstvo po Cirilovem vzgledu spajala tudi ljubezen do Petrovega naslednika, Evropo bi pomladilo in prerodilo! Zato ključemo našim romarjem, ki gredo prvi kot zastopniki male slovenske vejice na Slovanstva deblu k očetu, ko bode Slovence prvokrat predstavil papežu škof Slovenec, dični Mihael lavantinski: Obnovite na grobu slovenskega sv. Cirila izročila Slovanstva, ki nam jih je ostavil pred tisoč leti — kot sad svojega srca!

V svojih srcih oživljena prinesite domú ta sveta izročila, da jih razširite po vsej naši domovini. Bude naj slovenski ponos, slovensko zavest mej vsem Slovanstvom, a h krati naj kličejo od Urala do Balkana, da je tega ponosa, da je te zavesti sila in duh življenja jedino le v — katoličanstvu!

Zeleč vam srečno pot in Božjega blagoslova, se združujemo z vami, romarji naši, in s svojimi izročite tudi naša srca pred Očetni prestol in z nami tistih želja navdani kot mi, molite za Slovence na sv. Cirila grobu!

Organizujmo se!

Iz Novega Mesta, 7. aprila.

Gibanje je življenje, stanje je smrt. Ta naravna resnica velja prav gotovo tudi v moralnem oziru bodi si vže kjer koli. Malo smo se gibali katoličani do zadnjih let, pa smo tudi bolehal. Hvala Bogu, začelo se je v marsičem gibanje (drugod, zlasti pa v lani tudi pri nas. Katoliški shodi so pretresnili katoličane po svetu v novo življenje; naš 1. slov. katoliški shod je poživil, ohrabil nas Slovence. Gotovo smemo trditi, da smo v malo mesecih v tem oziru več dosegli nego prej v toliko letih.

Vendar pa, ako hočemo, da bode uspeh trajen in še večji, ne smemo držati rok križema, marveč nam je resno skrbeti, da se sklepi shoda uvedó v življenje, postati morajo narodu mozeg in kri. To se bode pa zgodilo, ako se ne ustrašijo dela katoliški izobraženi Slovenci, pred vsem pa, da se izvede povsod od shoda nam priporočana narodna organizacija. To je prvi, to zadnji pogoj za dober uspeh.

Da bi se v tej reči tukaj pri nas kaj storilo, smo se zbrali 4. aprila na poziv g. dr. Marinko-ta v hiši katoliške družbe rokodelskih pomočnikov. Bilo je gotovo pričujočih nad 100 gospodov iz mesta, Kandije in okolice. Duhovnov je bila nekako tretjina; posebno pa so bili zastopani naši bližnji in daljni posestniki. Videli smo može od Žužemberka

in Sent Jerneja; od Trebnjega, Sent Ruperta in Škocijana. Gospodje župani so bili sploh pričujoči.

Gospod sklicevatelj je omenil ob kratkem pomen zadnjega katoliškega shoda ter pozval gospode, kaj naj bi se ukrenilo, da prinese narodu zlasti še Dolenjem zaželeni plod. Obširnih obravnav mi ni mogoče popisavati; rečem le, da se je določilo, da se pred vsem izbere pododbor „katoliškega slovenskega odbora za Kranjsko“, ki naj velja za Novo Mesto in okolico. Razložilo se je, da ima ta odbor osrednjemu odboru biti oko in roka, dajati nasvete tikajoče se našega kraja, izvrševati in t. d.

Nasvetovalo se je, naj se preberó vse resolucije prvega slovenskega shoda ter tudi pričujočim razlože. Po ugovoru, da bi to trajalo predolgo, je obveljal nasvet, naj se prečitajo sedaj le one o kmetijskem vprašanju in o narodnej organizaciji. Gospod sklicatelj, ki je bil izvoljen za predsednika zborovanju, je to storil ob kratkem. Z navdušenjem se je sprejela kratka praktična razlaga ter se zahtevalo, naj se preskrbi, da se vse resolucije tega znamenitega shoda po posameznih shodih razlagajo, ker bi tako najbolj prešle narodu v kosti in mozeg. — Gotovo praktičen sklep — skrbeti bode le treba, da se to res zgodi. Gospodje v Ljubljani, pri Vas je naloga, da nam daste dobre svete — dobre volje ne manjka niti vernim izobražencem niti narodu našemu!

Izvolilo se je slednjič iz bližnjih krajev deset gospodov v pododbor, ki prevzamejo nalogo, da skrbé dalje za pošteno, krepko organizacijo; iz oddaljenih krajev pa so se izvolili štirje kot v „pomnoženi“ pododbor.

Malo pred sklepom shoda je prišel naš deželni in državni poslanec g. Vilj. Pfeifer, česar smo se jako razveselili. Govoril je nekoliko o nevarnem personalnem davku s prošnjo, naj se mu dajo jeseni, ko bode ta sklical shod volilcev, nasveti davkoplačevalcev — zlasti kmetov in obrtnikov. Omenjal je legalizacije, škode, koje povzročá prosta ženitev — gospod župnik Peterlin pa je dodal, da bi se temu zlu prišlo najbolj v okom,

LISTEK

Pisma z Dunaja.

II.

Nadaljujoč svoja poročila o slovenskem dijaštvu dunajskem, ne morem si kaj, da ne bi omenil še jedne nevesele prikazni, ki se je pojavila vzlasti v poslednjem času mej slovenskimi velikošolci v večji meri, nego prej kedaj. Mislim namreč takoiменовano „menzuro“.

Kaj je prav za prav „menzura“? vprašal bode morebiti radovedni čitatelj. — Na to je lahko odgovoriti. Ako se sprejo kmečki fantje, katerim nedostaje omike ter se pretepajo včasih celó s kolci, zgrozi se nad tem vsak omikan človek in z nevoljo govori o surovosti in divjaštvu „zarobljenih kmetov“. In ako je ravno dotični „omikanec“ razžaljen ali pa si vsaj domišlja, da je razžaljen, smatra za svojo „sveto“ dolžnost, maščevati se nad nasprotnikom in poklicati ga na dvoboj. Z orožjem v roci, torej na nezakonit, nečloveški in nekristijanski način skuša oprati razžaljenje.

Menzura ni nič drugega, nego navaden dvoboj mej velikošolci, kjer se z brušenimi sabljami mesarita dva takozvana „omikana“ človeka. Kdor je po-

zvan na menzuro, šteje si v dolžnost, slediti temu pozivu; da, mnogo jih je, ki celó iščejo prilike, koga razžaliti, samo da morejo pokazati svoj pogum! In potem se ponašajo in dičijo z razsekanimi obrazi, z obkladki in brazgotinami.

Je-li menzura dopuščena po nauku katoliške cerkve, o tem se mi niti govoriti ne zdi potrebno. Saj je očitno, da je nesmiselna, nezakonita in nečloveška, in kar je nesmiselno, nezakonito in nečloveško, to tudi krščansko biti ne more, niti ne oziraje se na to, da cerkev odločno obsoja vsako tako početje, kot prestopek pete božje zapovedi. A stvar je tudi nevarna! Ne samo, da marsikdo zgubi pri tem svoje zdravje morebiti za vselej, utegne se včasih pripetiti — in se tudi zgodi — da ranjenec umrje!

Menzura je nemškega izvora. Cvetela je nekđaj na nemških vseučiliščih, a od ondi zatrosila se je tudi k nam. In slovenski dijaki — vzlasti liberalni — so se brž poprijeli te malovredne šege. Dasi tudi si skoraj ne upajo izgovoriti nikake besede, če nima uprav slovanske korenike, dasi tudi jim je narodnost nad vse in se ji klanjajo kakor maliku, niso si mogli kaj, da se ne bi poprijeli te divje, ostudne, neslovanske, da, slovanskemu duhu naravnost nasprotnoče navade.

Kako se je menzura vgnezdila mej slovenskimi velikošolci, kaže najbolje to, da je bilo v zadnjih štirih mesecih na Dunaju — o Gradcu, kjer bajé ni dosti bolje, niti ne govorimo ne — mej Slovenci in nemškimi „burschi“ sedem (!) mentur z več ali manj krvavim izidom, in da jih je bilo pred koncem prvega poluleta še nekaj!

In vendar vseh članov „Slovenije“ ni več nad 60! — Sicer pa glasilo slovenskih velikošolcev — ne vseh, temveč le enih, ki se sami zovejo „liberalne“ — „Vesna“, v tretji številki lanskega leta, nasproti temeljitemu članku v „Dolenjskih Novicah“, naravnost zagovarja menzuro, češ, „da se s tem brani „društvena in dijaška čast“ — kakor da bi dijaki imeli kako posebno čast, različno od one vsacega drugega omikanca! — „na način, ki je v dijaških krogih edin veljaven in običajen.“ To so lastne besede „Vesne“.

Da ona celó hvali menzurovanje „Triglavanov“ v Gradcu kot „vrlo (!) postopanje“, s kojim si dostojno (!) varujejo svojo čast in svoje pravice!

Kaj je najbolj vzrok menzurovanju slovenskih velikošolcev? — Odgovor ni težak: Akademsko ferijalno društvo „Sava“. Toda o tej kasneje! Liga + 75.

ako se pošteno spremeni domovinski zakon. — Gospod poslanec je zlasti povdarjal, kako potrebna je verska šola, da sedanja šola nikakor ne rodi vseh primernih velikim žrtvam, katere zahteva. Obljubil je, da bode vselej v soglasju z volilci — zlasti tudi z načeli katoliškega shoda, in da le želi, naj se mu dajo nasveti v tacih rečeh, češ, volilce zastopam, po želji volilcev moram ravnati in mnogo družega, kar se je z veseljem pozdravljalo.

Smelo trdim, da je bil vspeh boljši, nego bi bili smeli pričakovati; posebno je bilo še veselo videti toliko navdušenje med pričujočimi. Na poziv gosp. načelnika so vsi radostno obljubili, da hoče delati vsakdo po svojih močeh, da se obistinijo sklepi shoda, kako hoče vsakdo delati v svojem kraju, zlasti ko pride čas, da se pokažemo odločni nasprotniki — liberalcem.

S temi besedami pa ima precej odgovora tudi g. S—c, dopisnik Slov. Naroda. Vidi se pač, da gospod ni izvedel nič, o čem smo govorili. Eno istino je tu izgovoril: „organizacija na vseh stranéh“ — da, to zahtevamo, to moramo osnovati. Liberalci, več vam ne bomo hodili na limanice. Mi slovenski duhovni bomo še le takrat pravi duhovni, ako postavimo narod na pravo katoliška tla povsod — tudi pri volitvah. Golih fraz o filozofiji „sv. Tomaža“, koje pa gospod še ni nikdar videl, se ne bomo strašili.

Kar govori o g. V. Pfeiferju, je pa tako smešno, da le molčimo o tem. Zdi se nam, da gospodu dopisniku strah lomi kosti, kaj bode za liberalce, ako se še dalje tako organizuje, kakor se je pričelo. Radi tega, gospodje somišljeniki, le na noge! Snujte podobore! Belokranjsko, krški okraj, Ribnica in drugi — na noge!

Leonova slavnost „Katoliško-polit. in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem“.

Iz Celovca, dne 6. aprila.

Več lepih slovesnostij priredilo je že naše vrlo „Katoliško-politično in gospodarsko društvo“. Lepa je bila Andr. Einspielerjeva slavnost, krasna lanska slavnostna beseda; a vse je daleč nadkriljevala in presegala včerajšnja presijajna papeževa slavnost v proslavo petdesetletnice škofovanja Leona XIII. Ko je ves svet tekmoval, da dostojno proslavi krmarja ladije sv. Petra, tudi koroški Slovenci niso hoteli zaostati, da bi ne praznovali nenavadnega papeževga jubileja.

Odbor „Katol.-polit. in gospodarskega društva“ zastavil je vse moči, da priredi sijajno slavnost, ki bodi veren izraz naše udanosti do rimske stolice, naše iskrene ljubezni do sv. očeta Leona XIII. Slovenci starodavnega Korotana pa so se v obilnem številu ter radostno odzvali odborovemu povabilu. In so li tudi mogli drugače? Saj se jim je bilo skupno radovati praznika očetovega, lepega jubileja velikega in iskrenega prijatelja Slovanov!

Velika in lepa dvorana gostilne „Masslgarten“ je bila s cveticami in preprogami lepo okičena. Na odru bil je sredi zelenja in cvetic papežev kip, ob straneh podobi cesarja in cesarice. Že pred 7. uro napolnila se je velika dvorana, ki je jedna največjih v Celovcu, kakor tudi postranska dvorana z domoljubnim slovenskim občinstvom. Prihitali so navdušeni Slovenci in Slovenke od raznih stranij. Tudi sosedne slovenske dežele Štajerska, Kranjska in Primorska so bile zastopane. Zbralo se je pri slavnosti nad 700 oseb, za Koroške razmere izvestno častno, prelepo število!

Slavnost je otvoril č. g. predsednik Gr. Einspieler s pristranskimi besedami pozdravljajoč došle goste, zlasti gg. pevce, odposlanca pevskega zbora „Lira“ iz Kamnika. Navdušeno so zapeli pevci J. Hladnikovo „himno papežu Leonu XIII.“, na kar je gosp. Kandut lepo deklamoval pesen „Slava Leonu ob njegovi škofovski petdesetletnici“. Na to zapeli so gg. pevci krepko Thielenovo „Leonovo pesem“ in Haydnovo „Cesarsko pesem“, katero so vsi stojé poslušali.

Slavnostni govor je govoril preč. gosp. stolni vikar dr. Anton Medved iz Maribora. Z izvanredno zgovornostjo proslavljal je v tričetrturam, navdušenem in temeljitem govoru sv. očeta Leona XIII. na njega izvanredne kreposti. Navdušeno je govoril, zato je pa tudi navdušil vse poslušalce, ki so na mnogih mestih glasno pritrjevali krasnim besedam.

V uvodu izrekel je gospod govornik svoje občudovanje, da je našel v Celovcu pri slovenski papeževi slavnosti zbrano tako mnogoštevilno in odlično družbo. Opirajoč se na besede sv. Tomaža akvinskoga, da je človeka treba soditi po tem, kar ljubi, slika v štirih velikih potezah visoke kreposti sv. očeta. Leon XIII. ljubi 1. večnega nebeškega Očeta, kojega namestnik na zemlji je. Poudarjal, kako ga ni morebiti na zemlji človeka, ki bi tako iskreno ljubil Boga, kakor naš papež, ki kaže svojo ljubezen tudi dejanjski, opominjajoč in kliče narode, naj se povrnejo zopet k Bogu! — 2. Papež ljubi učnost, ki se vzlasti v naših časih visoko spoštuje. Pred Leonom-učenjakom se klanja ves katoliški svet, Leon-učenjak je prava, bistra „luč na nebu“. Leona-učenjska nam kažejo njega krasne himne, osobito pa njega enciklike, katere moramo prištevati največjim delom svetovne literature, tako, da bo zgodovina našega papeža prištevata največjim duševnim velikanom vseh časov. Posnemajmo ga v ljubezni do učenosti! (Živahno pritrjevanje.) — 3. Sv. oče, prvi in najtrdnější vladar vsega sveta, katerega prestol sloni na trdni skali sv. Petra, se poniža ter podaja roke onim, za katere se nihče ne zmeni, on ljubi zatirane in zapuščene. On kaže, kako treba opomoči delavskemu stanu, opominja delavce, kako naj se obnašajo do gospodarjev, opominja pa tudi gospodarje na dolžnosti, ki jih imajo do delavcev. — 4. Papež iskreno ljubi Slovane, ljubi nas, ki nas zatirajo od vseh stranij. Na to ljubezen moramo biti ponosni ter se je vredne skazati s tem, da ostanemo verni sinovi sv. katoliške cerkve. Leon XIII. ljubi Slovane iz najplemenitejšega uzroka: da bi združil pod eno mater vse otroke slovanske. Mnogo biserov se sveti v papeževi tiari. Med njimi je tudi mal, a bliščoč diamant, naš verni narod slovenski! — Ko je dični govornik končal, zaorili so po dvorani gromoviti in navdušeni „slava“-klici sv. očetu!

Živahno ploskanje pa je kazalo, kako globoko so segale navdušene in iskrene besede g. govornika vsem navzočim v srce. — Ko so pevci odpeli še D. Jenkotovo „Molitev“, končal se je slavnostni del.

V drugem, zabavnem delu vrstilo se je milo slovensko petje s sviranjem na glasoviru. Kakor že omenjeno, izvrševal je petje iz posebne prijaznosti slavni moški zbor pevskega društva „Lira“ iz Kamnika. Prišlo je 16 gg. pevcev, ki so pod spretnim vodstvom g. pevovodje Stelé-ta péli res izborno in krasno. Le redkokedaj se nam na Koroškem ponuja prilika, diviti se tako krasnemu slovenskemu petju, kakor smo ga čuli pri Leonovi slavnosti. Splošno je zato bilo veselje nad nenavadnim vžitkom in hvaležno je občinstvo odlikovalo pevce z zaslužnim pritrjevanjem in ploskanjem. Péli so se med drugim zbori: P. H. Sattnerjev „Za dom med bojni grom“, Kocijančičev „Majniku“, Ipavčev „Savska“, Foersterjev „Pesem koroških Slovencev“ itd. Mnogo smeha je prouzročil šaljivi pevski prizor „Kurji trojespev“. Več pesmij se je moralo ponoviti.

Že ob prvem nastopu je odičila gspđ. Legatova pevce z lepimi šopki. Pozneje izročil jim je gosp. Legat s primernim, pristranskim nagovorom lep venec s trakovi in napisom: „Liri“ dne 5. aprila 1893 — koroški Slovenci.“ — Krasno petje vrléh „Lirašev“ ostalo bode vsem udeležencem v lepem spominu. Da bi se njih petja še prav mnogokrat radovali!

S sviranjem na glasoviru nas je razveseljevala vrlo gspđ. Legatova, ki je spretno izvajala Stöhrov „Po jezeru“ in „Sunce žarko nesiješ jednako“ ter Sattnerjev „Kje so moje rožice“. Vse je občudovalo veliko spretnost in tehnično dovršenost sviranja dične igralké. Slava!

Bilo je tudi nekaj napitnic. Gosp. V. Legat napil je zunanjim góstom. Odgovarjal mu je gosp. Drag. Hribar, ki je poudarjal, koliko nam je je treba pravega narodnega ponosa, zavednosti, vstrajnosti v narodni borbi. Prečast. gosp. dr. A. Medved je govoril o velikem pomenu naše papeževe slavnosti in napil koroškim Slovincem. Zahvalil se mu je prečast. g. predsednik Gregor Einspieler, ki je tudi napil g. slavnostnemu govorniku. — Došlo je tudi nekaj brzogovornih pozdravov.

Veliko število góstov, izborni slavnostni govor, milo slovensko petje, lepo sviranje na glasoviru, — vse to je pripomoglo, da je papeževa slavnost presijajno procvetela, kakor si nihče ni nadejal. Zato je bilo i vse občinstvo jako navdušeno in vzradoščeno nad lepim vspehom. Slava in hvala torej slavnemu

društvenemu odboru, ki je vse potrebno ukrenil in nam priredil tako častno slavnost!

Omenjati nam je tudi še točne in dobre postrežbe in da meščani zbora ali slavnosti niso prav nič motili, ali delali kakšnih zaprek. Da to še posebej omenjamo, povod zato nam dajejo plakati, kateri so se našli v jutro na več vogalih in na katerih je bilo brati: „Auf ihr Deutsche! Nieder mit den Taboriten beim Sandwirth! Auf! Auf! Auf! — Auf, deutsche Männer! Nieder mit den Slovenen beim Sandwirth! Auf! Auf! Auf!“

Na čast Celovčanom bodi povedano, da se za take podle hujskarije nekaterih pobalinov niso prav nič zmenili. Poznamo tudi te hujskače, ki so kruha beračili i že pri slovenskih rodoljubih!

Politični pregled.

V Ljubljani, 10. aprila.

Razpor mej namestnikom in praškim mestnim zastopom. Kakor je čitateljem znano, je hud razpor mej praškim mestnim zastopom in namestnikom zaradi postopanja proti Heinrichu v nemškem oddelku deželnega šolskega sveta. Veliko nevoljo je vzbudila mej Čehi nepovoljna rešitev spomenice mestnega sveta. Mestni svet se je proti rešitvi pritožil na učno ministerstvo. Dr. Gregr pa s tem ni zadovoljen in je predlagal, da naj mestni zbor protestuje proti rešitvi. Dr. Črnhorski je pa predlagal, da se v tej zadevi izda oklic na prebivastvo, kateri se nabije po zidovih. Mestni župan se je odločno izrekel proti tema predlogama, ker bi se z njima družega ne doseglo, kakor to, da bi vlada razpustila mestni zastop. Večina je pritrčila županu, če tudi je Črnhorsky z vso svojo zgovornostjo dokazoval, da se mestnemu zboru ni bati razpusta, ker bodo gotovo vsi prejšnji odborniki zopet voljeni.

Volitno gibanje na Dunaju je v popolnem tiru. Že večkrat se je pa pokazalo, da nikdo ne more kaki stranki več škodovati, kakor njeni lastni pristaši, če so malo nespretni. To se je pokazalo tudi na Dunaju. Sedaj za liberalno stranko kandiduje tudi neki učitelj Janotta. S tem pa nekateri liberalni volilci neso prav zadovoljni. Bojé se, da bode same orodje županovo. Ta mož je na volilnem shodu se izjavil, da so liberalci v mestni zbor voljeni na podlagi programa dr. Prixa. Tudi on kandiduje na podlagi tega programa. Protisemitje so seveda dobro porabili te besede in sedaj povsod smešijo liberalce, da je njih program jedino sedanji župan. Pri volilcih je liberalna stranka vsled tega že zgubila mnogo zaupanja, ker je smešna postala.

Razpor v nemškem taboru. Dosedaj je navadno bila največja sloga mej nemškimi liberalci in nacionalci v češkem deželnem zboru. Oboji so sestavljali skupno nemško stranko. Letos se pa ta sloga začelja krhati. Pet nemških nacionalcev je že klubu obrnilo hrbet. Povod temu je, ker nečejo s poslancem Jantschem sedeti v jednom klubu. Ta Jantsch je v Liberci reklamiral proti temu, da sta se Schücker in Prade vsprejela v seznam volilcev. S svojo reklamacijo je namreč toliko dosegel, da ta dva moža nesta več v mestnem zboru in je mesto dobilo družega župana, ki je sicer tudi nemški nacionalce, pa vendar ni tako prenapet. Liberalni listi se pa bojé, da to ni pravi vzrok temu razporu, temveč nemško-narodna stranka se le hoče postaviti na lastne noge v vseh deželnih zborih. Nekaj tacega se opazuje tudi v Graecu.

Zasmehovanje avstrijske vojske. V ogerski zbornici poslancev je Adam Horvath pri priložnosti se izjavil, da ga je sram, da nosi portepé skupne vojske. Te besede so pa vzbudile seveda pozornost. Poslanec Gedeon Rokoczky je v ostrih besedah obsodil tako govorjenje in zahteval od poslanca Horvatha, da pojasni svoje besede. Govornik se čudi, da predsednik Horvatha ni pogrjal, in predlaga, da zbornica izreče poslancu grajo, ako je te besede izrekel ne le v naglici, ampak namenoma. Mej Rokoczkyjevim govorom je skrajna levica vedno kričala. Čuditi se je pa, da je minister deželne brambé skoro opravičeval Horvatha in grajal Rokoczkyja. Horvath je nato izjavil, da on ni hotel žaliti vojske, in je le hotel izraziti, da bi rajše nosil portepé samostojne ogerske vojske. Zbornica in vlada ste s tem prečej dvomljivim pojasnilom bili zadovoljni.

Srbske razmere. Sedaj je gotovo, da bode skupščina razveljavila volitev mnogih radikalnih poslancev, ker imajo v verifikacijskem odesku liberalci

veliko večino in se radikalei najbrž posvetovanj tega odseka niti ne udeležé. Radikalei so že na vse pripravljene, in so izdali že neki oklice na narod, katerega so podpisali skoro vsi radikalni poslanci. Pri novih volitvah bode seveda vlada se zopet poslužila vseh še tako nepostavnih sredstev, da le zmaga s svojimi kandidati. Tako postopanje je pa seveda precéj nevarno. Prav lahko se pripeti, da pride do vstaje. Vlada se seveda zanaša na vojsko, da bode hitro vsak vetanek zatrla. Stalna vojska je res na vladni strani, ker radikalna stranka vojski ni bila naklonjena, o narodni milici se pa to trditi ne more, in ta v Srbiji tudi nekaj šteje.

Revizija ustave v Belgiji. Vse mogoče volilne sisteme je že pretresla zbornica. Poslanec Feron je predlagal sedaj, da bi imel volilno pravico vsak 23leten Belgijec. Če je oženjen, bi oddal dva glasa. Ravno tako bi smeli oddati več glasov tisti, ki imajo posestvo ali pa akademične diplome. Po tem predlogu bi mogel kdo imeti celó štiri glasove, jednega kot 25letni Belgijec, drugega kot posestnik, tretjega kot doktor in četrtega kot zakonski soproj. S tem predlogom pa nobena stranka ni popolnoma zadovoljna, vlada pa tudi ne. Največ upanja je še, da bode sprejet vladni predlog, da je za volilno pravico potreba lastnega stanovanja, kakor je to na Angleškem. Vlada se pogaja o tej predlogi z radikalnimi vodjami.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 10. aprila.

(Romarski vlak v Rim.) Danes ob polu 2. uri popoldne je bilo vse živo romarjev na kolodvoru v Ljubljani, kjer so se združili v poseben vlak ter skupno odrinili v Rim. Videti je bilo tudi več romarjev v lepi narodni noši. S slovenskim vlakom pripeljalo se bo v Rim nad 300 Slovencev. Veseli nas, da bo ob tej redki slavnosti narodič slovenski tako mnogobrojno zastopani v večnem mestu.

(Andrej Pavločič †.) Umrl je nenadoma nocoj v Ljubljani g. Andrej Pavločič, vpok. železniške postaje načelnik in hišni posestnik na svetega Petra cesti. — Bajni gospod je bil tih in skromen človek, a vseskozi poštenjak, zvest član naše stranke v Ljubljani. Zadnji čas je bil izvoljen v ravnateljstvo „Vzajemnega podpornega društva“ ter je v pisarni marljivo in spretno deloval. — Blagega rajnega bomo težko pogrešali ter ga ohranili v hvaležnem spominu! Dal mu Bog večni mir!

(Tržaški mestni zbor razpuščen.) „Novičar“, iz Trsta poroča, da je tržaški mestni svet po višjem ukazu razpuščen. Čudili se ne bomo prav nič, ako se potrudi ta novica, čudimo se le, da se to zgodi še le sedaj.

(Občinska volitev.) V Oselici je izvoljen za župana posestnik Andrej Telban, za svetovalce pa: Martin Kristan, Jakob Pogon in Urban Kumer.

(Odlikovanje.) Lepa slavnost se je izvršila včeraj v dvorani rokodelskega doma v Ljubljani. Mož iz srede delavcev g. Jakob Rus, je bil odlikovan s srebrnim križcem, katerega mu je podelil presvetil cesar v znak priznanja, da je nad 45 let vedno zvesto in marljivo delal pri enem gospodarju ter se odlikoval z vrlinami, redkimi, zato pa tem bolj častnimi. — V ime deželnega predsedstva pripel je slavljencu zaslužni križec na prsi gospod župan Peter Grasselli s primernim nagovorom; v katerem je povdarjal, da se je odlikovanec celo svoje življenje držal gesla: Moli in delaj! ter da je v izpolnovanju tega gesla našel srečo in zadovoljnost in tudi svoje današnje odlikovanje; omenil je gospod župan tudi socialnih razmer med delodajalci in delavci ter pojasnjeval, da bi ne bile tako zamotane, ko bi oboji spolnovali vsak svoje dolžnosti. Gosp. Rus se je v lepih besedah zahvalil za izredno milost, katero je s tem skazal presvetli cesar njemu in ob enem tudi rokodelskemu stanu, zahvalil se je gospodu županu, ter ga prosil, naj primernim potom izrazi njegovo zahvalo. — Rokodelski pomočniki so zapeli lepem v pozdrav in k sklepu cesarsko pesem. — Gosp. Rusu pa možu-poštenjaku, ki je vsikdar dal Bogu, kar je božjega, in cesarju, kar je cesarjevega, želimo, naj se še mnogo let s svojo družino veseli cesarske milosti častnega znamenja ter naj nosi zaslužni križec vesel in krepak.

(Redka starost.) Z Vrhopolja pri Vipavi se nam poroča: Dne 6. aprila t. l. umrla je v podobčini

Sanabor v svoji rojstni hiši, žena Marijana Zgavec, katera bila je 20. avgusta 1798 leta rojena, tedaj blizu 95 let stara. Bila je vdova od leta 1855 in se je večinoma pečala kot usmijanka s postrežbo bolnikov; za kar so jo kmetski ljudje bližnjih sosesk rabili posebno pri dolzih neozdravljivih boleznih. Bila je celo svoje življenje zmerna, zadovoljna, vesela, posebno rada je pela; tako še do prvih dni svečana t. l. je vedno hodila in male kmetske posle opravljala. Od svečana do 6. aprila t. l. vrgla jo je visoka starost na posteljo, na kateri je skoraj vedno zavedna do 6. aprila čakala ločenja. Blaga rajna, ki je toliko usmiljenje imela z bolniki, gotovo najde milost pri Bogu in plačilo neizmerno, nam pa ostane v hvaležnem spominu kakor lep vzgled krščanskega usmiljenja.

(Z dežele.) 10. aprila. Kranjske hranilnice čisti dobiček leta 1892 znaša 243.734 gld. 44 kr. Zares lepa vsota. Čisto prav in hvalevredno je, da hranilnica od tega izda dokaj v dobrodelne namene v prid prebivalstva na Kranjskem. Nikakor pa se ne more odobravati, da ogromno svoto tega dobička, 150.000 gld., odloči za šulferanjske šole, za društvo, nad vse pogubno našemu narodu in Avstriji sploh nasprotno, kar uvidevajo celó njega lastni pristaši in člani, kateri ga sami popuščajo, da vsled tega hira in ponehuje, kakor očitno tožijo njega prvi mata-dorji! — Ni li velika krivica, trdo prislužen ter pristradan denar večinoma revnega prebivalstva obračati v take namene?! Če je hranilnica dosti podprta z rezervnim zakladom, zakaj čistega dobička ne obrne v prid svojim društvenikom, ki imajo v prvi vrsti pravico do njega, ker je plod njihovih vlog?! Kako, da je skrčila obresti na 4 odstotke, ko še le ustanovljena podporna in hranilna mlada društva plačujejo od vlog hranilnih po 4½ odstotka?

(Kardinal Gruscha) je odpotoval danes v ponedeljek iz Gorice proti Rimu.

(V Kviškem) stekli so se na Veliko noč v živo fantje, navdihnjeni od spirita alkohola. Praska bila je bojda za mnoge osodepolna. Več je neki ranjenih.

(V Lomu) obstrelil se je mladenič Lipovšček z možnarjem. Ponesrečenemu odrezali so roko v goriški bolnišnici. Same nesreče!

(Velikomestna novost v Gorici.) Novi omnibusi po velikomeškem kroju vozijo po mestu. Kočijaži se togotijo in bajé nameravajo tekrovati z enakimi vozovi. Tekmeci bodo brez dvoma vozno ceno znižali in le vozečim koristili. Skoraj gotovo bo jedno ali drugo podjetje podleglo. Ne nadejam se toliko zaslužka v mali Gorici, da bi evelo obojno podjetje.

(Imenovan) je baron Filip Winkler, sin bivšega dež. predsednika kranjskega, začasnim namestniškim koncipistom.

(Mestni zbor ljubljanski) Dnevni red seji občinskega sveta ljubljanskega v torek, 11. aprila, ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. — 1. Oznanila predsedstva. 2. Šolskega odseka poročilo a) o vodstvu mestne nemške deklishe šole prošnji za nakup harmonija; b) o vodstvu mestne deške šole računih o porabi podpore 50 gld. za učilsko razstavo 1892. leta; c) o ravnateljstva c. kr. velike realke računih za porabo dotacij. 3. Klavničnega ravnateljstva poročilo o premembi § 11. tržnega reda in o prepovedi prodajanja prašičev zunaj sejmišča. 4. Stavbinskega odseka poročilo a) o določitvi cest na obeh straneh preložene Tržaške ceste do železnice in o razdelitvi občinskega sveta v tem delu mesta na stavišča; b) o Valentin Zeschkovih dedičev ponudbi glede nakupa njihovega posestva v Dolgih ulicah: c) o nekem prizivu v stavbinskih stvaréh. 5. Policijskega odseka poročilo a) o pomnožitvi vozičkov za škropljenje ulic; b) o lekarnarskih računih gledé zdravljenosti mestne uboge 1892. leta. — Tajna seja.

(Voljeni) so bili v sežanski cestni odbor: Anton Muha iz Lokve; Anton Cerne, podžupan tomajski; Ivan Gruden, podžupan zgoniški; Rajmund Mohorčič, župan sežanski; Franc Perhavec, podžupan v Ležečah; Andrej Kocjan, veleposestnik v Žerjeh, in Jakob Pegan, posestnik v Avberu. Načelnikom bil je voljen soglasno Rajmund Mohorčič, župan sežanski.

(Z Goriskega) sprejeli smo nastopne vrstice: Briški duhovniki so se zavezali, da ne bodo več odjemali sveč pri „Badarju“ v Gorici, ker če bi bil res dober katolik, ne volil bi liberalcev, kakor je storil pri volitvah v Solkanu; tudi nas pri tem ne

moti, če tudi dobi še 100 priznanj, kako izvrstne sveče da prodaja. — Op. vredništva: Mi nočemu nikomur škodovati, a da bi ljudje, ki živé od cerkve, volili z liberalci, to ne gre in ako se to zgodi, je graje vredno. Tudi tukaj velja geslo: Svoji k svojim! Mi želimo, da se v prihodnje svečar Bader tudi pri volitvah pokaže zanesljivega katoličana, potem mu bodo gotovo tudi gg. duhovniki povrnili isti naklonjenost, kakoršno je poprej vžival pri njih.

(Občni zbor zadruge gostilničarjev, krčmarjev in kavarnarjev.) [Konec.] Posebno pozornost je starešinstvo obračalo na prodajo piva v steklenicah. Ta vrsta prodaje piva je na jako veliko škodo gostilničarjem in krčmarjem, kateri imajo plačevati velike davke, skrbeti za dostojne prostore, razsvetljavo in postrežbo, mej tem pa, ko trgovci s takozvanim mešanim blagom ne plačujejo nikakih davkov za prodajo in ni njim treba prej za gostilničarje navedenih, jako dragih naprav. Takozvani trgovec z mešanim blagom ali branjevec kupi kar celi sod piva v pivovarni, istega odtoči v steklenice, ne da bi bile pravilno zamašene, najraje pa kar odtaka pivo v steklenice brez zamaška ali pa v kozarec, da ga prejemniki odnesó ali pa kar stojé izpijo. V tej zadevi obrnila se je zadruga po posebni prošnji na državni zbor, kateri bode isto v kratkem obravnaval. Prošnjo izročil je ljubljanski državni poslanec g. Kušar in obljubil, da bode, ko pride v razgovor, stvar krepko podpiral. Vsa ta za gostilničarje jako kočljiva zadeva obrača se že na bolje, kajti obrtni odsek državnega zbora doposlal je kupčijski zbornici kranjski razna vprašanja v tej zadevi, na katera so veščaki že ugodno odgovorili.

Gospod Josip Lenče, gostilničar „Pri belem volku“ v Ljubljani nasvetuje da se izreče g. Ferlinecu zahvala za njegovo neumorno delovanje, ki se bode kazala najlepše s tem da se izvoli zopet jednoglasno načelnikom. Gosp. Ferlinec izjavlja, da je mislil zaradi mnogih poslov, kakor je vže izjavil odložiti načelnništvo, a laskavo priznanje skromnega njegovega delovanja nagiblje ga, da zopet prevzame mesto zadržnega načelnika, ako bode izvoljen. (Občna pohvala) Potem se prečita račun, kateri je vže pregledan in se brez razgovora odobri. Vrše se volitve. Načelnikom je bil izvoljen jednoglasno g. Ferlinec, njegovim namestnikom g. Josip Lenče. Vzadružno starešinstvo se izvolijo z veliko večino gg.: Andrej Druškovič, Ignacij Druškovič, Iv. Škerjanc, Ignacij Korčič, Štefan Franzot in Alojzij Zajc. Kot namestnik izvolijo se v odbor gg.: Majer Šmid in Tosti. Gospod Kramar nasvetuje naj se sklene, da se izločijo kavararji iz gostilničarske zadruge, kajti kavararji le velike davke plačujejo, pravice pa v zadruzi nimajo nikakih. Gospod Josip Lenče popolnem pritrdi izločitvi kavararjev iz zadruge in pristavi, naj njim sledijo še žganjetočniki in skuharji. Gospod Kramar nadalje toži, da se v Ljubljani po gostilnicah igra in toči kava, kar ne gre. Gosp. Lenče odgovori, da se i po kavarnah toči v pozni noči še ali na jutro pivo in vino. Sprejme se predlog, da se izločijo kavararji, žganjetočniki in skuharji iz gostilničarske zadruge, z ogromno večino in potem se sklene zborovanje, katero je trajalo skoraj tri ure.

Društva.

— (Posojilnica in hranilnica v Trstu.) ki se je koncem leta 1891 ustanovila. je imela v prvem upravnem letu 76.726 gld. 60 kr. prometa. Za rezervni fond je ostalo 144 gld.; zadržni deležniki dobé 4 odstotka dividende. V poročilu se toži, da se imoviteji Slovenci premalo brigajo za ta koristni zavod. Prošenj za posojila je bilo mnogo več, nego se je moglo ugoditi. Ravnatelj načelnštva je V. M. Živic.

Telegrami.

Trst, 9. aprila. Trgovinski minister se je danes semkaj pripeljal.

Praga, 10. aprila. Deželnemu zboru predložil je deželni odbor predlog, da se nastavi deželni železniški svet iz 14 članov kot posvetovalni organ deželnega odbora za deželne železnice nižje vrste. Deželni odbor imenuje člane, od katerih predlaga trgovinska zbornica po jednega, deželni kulturni svet dva. Iz deželnega železniškega sveta imenuje deželni odbor stalni svet za železniške stvari, sestavljen iz sreh članov.

Levov, 9. aprila. V Zaluczu in Kudrincu ni nikdo zbolel za kolero. V Novi Sjolki in Panowzcu Zielonem sta pa po jeden zbolela.

Dunaj, 10. aprila. V primicijalni palači je danes kneza primasa Vaszaryja hotel napasti odpuščen kletar. Napadovalec je z nožem šel na kneza primasa, tajnik je zadržal napadovaleca, kateri ga je petkrat ranil z nožem. Primas ni poškodovan.

Levov, 9. aprila. V Przemyslu se s 1. dnem oktobra podržavi policija in vojaški organizuje. Imela bode jednega stotnika, jednega poročnika in 10 policistov.

Pariz, 9. aprila. Pokojni Finec Antel je zapustil milijon frankov za osnovo finskega narodnega muzeja, znatne svote za finsko vseučilišče, severni muzej in akademijo znano v Stockholmu.

Krf, 9. aprila. Došla je avstrijska cesarica. V vili v Gastouriju sta jo obiskala grški kralj in princ Waleski.

Bern, 9. aprila. Nemški cesar se bode vračal iz Italije preko Švice. V Bernu ga pozdravi zvezni predsednik.

Rio Grande do Sul, 9. aprila. Vstahi so vzeli San Juan, Tuarahy in Ibikny.

Umrli so:

8. aprila. Frane Čuček, umir. sod. pristav, 56 let, Florjanske ulice 21, plučnica. — Matija Breclnik, čolnar, 65 let, Opekarska cesta 51, ostarelost. — Marija Kušar, posestnica, 28 let, Slonove ulice 4, jetika.

9. aprila. Gustav Kalar, delavčev sin, 19 mesecev, Karlovska cesta 11, morbus Brightii acuta.

V bolnišnici:

6. aprila. Mihael Sekne, delavec, 29 let, jetika.

8. Jožef Bek, delavec, 58 let, jetika.

Tujci.

7. aprila:

Pri **Maticu**: Ohlings, lastnik tovarne, s soprogo; Illek, potovalec; Müller, Kary, Glas, trgovci, z Dunaja. — Stromer, trgovec, iz Brna. — Joachimsthal, potovalec, iz Berlin. — Weil, graščak, iz Libereca. — Sterb, iz Gradca. — Lerh, posestnik, iz Celovca. — Bamberg, uradnik, iz Vipave. — Ohwat, ravnatelj, iz Anglije. — Bernhold, lekarnar, s soprogo, iz Solnograda. — Rappel, iz Trsta. — Thurn z otrokom iz Kočevja. — Kovatsch iz Postojne. — Burkhard iz Linca.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. zjut.	741.2	6.2	brezv.	del. jasno	1.80
8. u. pop.	740.7	12.4	sl. vzh.	oblačno	dež
9. u. zveč.	742.0	6.8			
7. u. zjut.	741.8	4.8	sl. zapad.	oblačno	
9. u. pop.	740.1	14.2	sl. svzh.	del. obl.	0.00
9. u. zveč.	741.1	9.8	zm. vzh.	oblačno	

oređna temperatura obeh dni 8.5° in 9.6°, oziroma za 0.4 nad in 0.6° pod normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dne 8. aprila

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenič. m. st.	8	—	Špeh povojen, kgr.	—	66
Rež.	6	—	Surovo maslo.	—	82
Ječmen.	5	50	Jajce, jedno	—	2
Oves.	6	—	Mleko, liter.	—	10
Ajda.	8	—	Goveje meso, kgr.	—	64
Proso.	5	50	Telečje	—	60
Koruz.	5	30	Svinjsko	—	64
Krompir.	2	86	Kostranovo	—	40
Leča, nktl.	14	—	Pišanec	—	60
Gran.	10	—	Golob	—	18
Fizol.	8	—	Seno, 100 kgr.	—	2.59
Maslo.	1	—	Slama.	—	2.23
Maer.	—	70	Drva trda, 4 kub. intr.	—	6.50
Špeh svaz.	—	64	mehka	—	5

Dražbe.

V Ljubljani: Posestvo Jož. Lamprechta iz Sela pri Šmarju (1990 gld.) dne 15. aprila in 17. maja.

V Kočevju: Posestvo Andr. Hutterja iz Sela št. 16 (842 gld.) dne 19. aprila in 17. maja.

V Idriji: Zemljišče Tom. Lapajeta iz Jeličnega Vrha (1350 gld.) dne 26. aprila in 26. maja.

V Zatišini: Zemljišče Mar. Kristanove (180 gld.) dne 20. aprila in 18. maja.

V Žužemberku: Posestvo Greg. Zupančiča iz Mal. Lipovca (2202 gld. 50 kr.) dne 25. aprila in 30. maja.

V Ložu: Zemljišče Jož. Jakopina (2406 gld.) dne 3. maja in 14. junija.

V Kamniku: Zemljišče Fr. Kerna iz Mlake št. 32 (255 gld.) dne 29. aprila in 30. maja.

Izbris in vpis tvrdke.

V Postojni je izbrisana tvrdka „Andrej Ditrich“ in vpisana ona: „Ljud. Ditrich“, trgovina v Postojni.

Pod varstvom.

Ana Zajka iz Ljubljane radi bebosti; nje varuh je Matija Drogenik v Ljubljani. — Matevž Tomšič iz Kozarjev št. 31, radi blaznosti; njega varuh je Jurij Kermel iz Kozarjev.

Povodom odlikovanja z Najvišjega mesta došlo mi mnogobrojne čestitke nalagajo mi dolžnost, izreči tem potom vsem **natoplejšo, najprisrčnejšo zahvalo.** 199 1

V Ljubljani, dne 10. aprila 1893.

Velespoštovanjem

Jakob Rus.

201 1

Ravnateljstvo „Vzajemnega podpornega društva“ v Ljubljani naznanja tužno vest, da je njega martijiv in zaslužen ravnateljski član gospod

Andrej Pavločič

vpok. postajenačelnik

danes nenasdoma umrl po kratki bolezni.

Pogreb bo v torek, dne 11. aprila, ob 1/2 6. uri popoldne ob hiše št. 13 na sv. Petra cesti na pokopališče k sv. Kristofu.

Blagega rajnega priporočamo v blag spomin

Št. 3327.

Razglas.

193 3-3

Na deželnem zemljišču za šent petersko cerkvijo in c. kr. vojašnico zgradila se bode **nova deželna bolnišnica.**

Dotična stavbinka dela oddala se bodo po spodaj navedenih obrtnih skupinah po jednotnih cenah za izvršena dela; sprejemale se bodo pa tudi splšne ponudbe za vse ali za več skupin v izvršitev določenih del.

Zaradi oddaje tega dela se razpisuje **pismena ponudbena obravnava do 12. ure dopoldne dne 21. aprila 1893.**

Po skupinah razvrščeno delo je zračunjeno tako-le:

- Kopanje tal in zidarsko delo** gld. 118.850.—
- tesarsko delo** „ 38.150.—
- krovsko delo** „ 8.230.—
- kleparsko delo** „ 6.400.—
- kamnoseško delo** „ 13.200.—
- potrebno železje** „ 13.220.—
- mizarsko delo** „ 13.529.50
- ključavničarsko delo** „ 9.500.—
- pleskarsko delo** „ 10.300.—
- steklarsko delo** „ 3.850.—
- slikarsko delo** „ 2.605.—

Dotični stavbinski podatki, namreč splošni in posebni pogoji, načrti, proračuni stroškov in cenilniki so na razgled v pisarni deželnega stavbinskega

Od deželnega odbora kranjskega.

V Ljubljani, dne 6. aprila 1893.

Britko užaljeni naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je nenasdoma in prerano naš iskreno ljubljani soprog, oziroma oče, ta-t in ded gospod

Andrej Pavločič,

vpok. postajenačelnik c. kr. priv. juž. železnice

danes zjutraj, previden s sv. zakramenti za umirajoče, po kratki in mučni bolezni v 69. letu svoje starosti, mirno zaspal v Gospodu.

Pogreb bo v torek, dne 11. aprila ob 1/2 6. uri popoldne od hiše št. 13 na sv. Petra cesti na pokopališče k sv. Kristofu.

Sv. maše za rajnega se bodo opravile v farni cerkvi oo. frančiškanov.

Dragi pokojni priporoča se v molitev in blag spomin.

V Ljubljani, dne 10. aprila 1893.

Katarina Pavločič roj. Winkler, soproga. — Lina Pavločič roj. Constanzi, sinaba. — Franc Pavločič, uradnik kranjske obrtne družbe, sin. — Štefanija, Ana in Blanka vnuknje.

Informator

za poučevanje učenca srednje šole se sprejme v stanovanje, hrano in 10 gld. mesečne plače.

Nadrobnosti Marije Terezije cesta št. 10, II. nadstropje na levo. 197 2-2

urada v deželnem dvorcu, Gospodske ulice šte. 2, v II. nadstropju v navadnih uradnih urah.

Ponudniki naj svoje ponudbe vsaj do dne 21. aprila t. l. do 12. ure dopoldne oddajo pri vložnem zapisniku deželnega odbora kranjskega.

Ponudbe morajo biti kolekovane in zapečatene z napisom na zavitku: „Ponudba za delo pri zgradbi deželne bolnišnice v Ljubljani“. Vsaki ponudbi se mora priložiti 5% jamčevina dotične zgoraj navedene cene bodisi v gotovini, bodisi v hranilničnih knjižicah, ali v avstrijskih državnih dolžnih pismih po kursni ceni, če ta ne presega nominalne vrednosti.

Vsak ponudnik se mora v ponudbi izjaviti, da so mu znani vsi zgoraj omenjeni stavbinski podatki ter da se pogojem podvrže.

Ponudniki naj zapišejo razločno s številkami in z besedo, koliko od-tokov odjenajo od jednotnih dražbenih cen, ter naj ponudbi pristavijo kraj in dan, potem svoje bivališče, svoj posel in lastnoročni podpis krstnega in rodbinskega imena.

Deželni odbor si pridržuje pravico izmed ponudnikov po svojem preudarku izbrati si podjetnika ne gledé na to, koliko odstotkov kdo odjenja, ali pa tudi razpisati novo obravnavo.

Oziralo se bode le na pismene, v propisani dōbi došle ponudbe.

Gledé varščine (kavcije) opozarjajo se ponudniki sosebno na § 8 splošnih pogojev.

Dne 10. aprila.

Papirna renta 5%, 16% davka	98	gld.	85	kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	98	gld.	65	kr.
Zlata renta 4%, davka prosta	117	gld.	30	kr.
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	97	gld.	05	kr.
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	990	gld.	—	kr.
Kreditne akcije, 160 gld.	355	gld.	—	kr.
London, 10 funtov strl.	122	gld.	—	kr.
Napoleonor (20 fr.)	9	gld.	70	kr.
Cesarski cekini	5	gld.	76	kr.
Nemških mark 100	59	gld.	72	kr.

Dne 8. aprila.

Ogerska zlata renta 4%	116	gld.	10	kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	95	gld.	60	kr.
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	148	gld.	—	kr.
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	167	gld.	—	kr.
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	198	gld.	—	kr.
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98	gld.	80	kr.
Zastavna pisma	100	gld.	—	kr.
Kreditne srečke, 100 gld.	201	gld.	50	kr.
St. Genois srečke, 40 gld.	67	gld.	—	kr.

4% srečke dunajske parobrodne družbe	140	gld.	—	kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	20	gld.	—	kr.
Rudolfove srečke, 10 gld.	—	gld.	—	kr.
Salmove srečke, 40 gld.	69	gld.	25	kr.
Windischgrazove srečke, 20 gld.	74	gld.	—	kr.
Ljubljanske srečke	22	gld.	75	kr.
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	157	gld.	50	kr.
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2950	gld.	—	kr.
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	—	gld.	—	kr.
Papirnih rubežev 100	125	gld.	75	kr.

List „Mercur“. Zanesljiva informacija o stalno obrestnih in dividendnih papirjih, važnih dogodkih na gospodarskem in finančnem polju, odličnih pojavih na dunajski borzi. Svētī pismeni in ustni brezplačno. Celotna naročnina s poštno pošiljativjo vred gld. 2.60.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Vestni nasveti za dosego
kolikor moč visokega obrestovanja
pri najpopolnejši varnosti
naloženih glavnice.